

Η Ιριδα Τουλιάτου είναι η δημιουργός τής απέναντι σύνθεσης

ΕΛ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Κι αυτά...

«Σκοπός μου δεν είναι να προβληθώ μέσα από την "Ε", αλλά να ενσωματωθώ διακριτικά στις σελίδες της, σαν κομμάτι πληροφορίας», μας λέει η Ιριδα Τουλιάτου

σαν κάτι μη αναμενόμενο... Μια εικόνα-πληροφορία όσο πιο φυσική, καθαρή και αγνή γίνεται...».

Για εκείνη, άλλωστε, ο εφήμερος χαρακτήρας του μέσου είναι και η δυναμική του. «Η εφημερίδα καταγράφει την ιστορία και μένει, έστω κι αν παρουσιάζεται μια μέρα και μετά χάνε-

ται. Δεν στέκομαι στο αποτέλεσμα αλλά στη διαδικασία. Κι αυτό ισχύει για τις περισσότερες δουλειές μου. Έτσι και αυτό το έργο έχει πολλά στάδια. Σε βάθος 50 χρόνων θα μπορούσε να αποκτήσει μια άλλη σημασία ως καταγεγραμμένη πληροφορία. Αραγε τότε πόσο έγκυρη θα είναι; Η εγκυρότητα του μέσου θα αμφισβητείται ή όχι; Τι θα έχει συμβεί; Όλα αυτά τα ερωτήματα έχουν σχέση με τον τίτλο του έργου».

Την ίδια στιγμή, στο μακρινό Σάο Πάολο έργο της Ιριδας Τουλιάτου κυκλοφορεί στον εβδομαδιαίο οδηγό της πόλης, προτείνοντας φυσικά στους αναγνώστες του μια άλλη όψη της. Πώς είναι η εμπειρία της; «Αν και πρόκειται για τεράστια και περίπλοκα συστήματα, με συναρπάζει η σημασία της διακίνησής τους μέσα στην πόλη, η ευκολία με την οποία μπορείς να τα αποκτήσεις, το γεγονός ότι απευθύνονται σε όλους. Είναι πολύ όμορφα μέσα».

Απόφοιτος του Παντείου, της ΑΣΚΤ και του μεταπτυχιακού της Σχολής Καλών Τεχνών του Παρισιού, επιλέχθηκε ως resident καλλιτέχνης στο Palais de Tokyo, στο οποίο από τις 2 Ιουλίου παρουσιάζει έκθεσή της.

■ Η «Ε» θα δημοσιεύσει το έργο της και στις 3/7, 7/8, 4/9, 2/10. Ναι, μπορεί να αποκολληθεί από την εφημερίδα και ν' αποτελέσει πολλαπλό.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΡΚΑ

Γιατί ενσωματώνω έργο μου σε εφημερίδα

Η Ιριδα Τουλιάτου χρησιμοποιεί για να δείξει τα έργα της διαφορετικά μέσα, όπως το Ταχυδρομείο, τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, εκδόσεις που επιμελείται η ίδια, περιοδικά, τώρα και εφημερίδες. «Εισχωρώ σε ήδη υπάρχοντα συστήματα διακίνησης πληροφορίας, γιατί με ενδιαφέρει το έργο μου να γίνεται κομμάτι της πληροφορίας», εξηγεί η 28χρονη εικαστικός που ζει στο Παρίσι.

Από την προηγούμενη εβδομάδα οι σελίδες της «Ε» δημοσιεύουν το νέο της έργο «Για τη σχετική μονιμότητα των πραγμάτων» (βλέπε απέναντι σελίδα), στο πλαίσιο της έκθεσης «Διερυμένες οικολογίες», που επιμελείται η Δάφνη Βιτάλη στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Πρόκειται για ένα φωτογραφικό δοκίμιο, αποτέλεσμα έρευνας και συλλογής φωτογραφιών από ελληνικά ιστορικά μνημεία. Όλα τα σύμβολα και τα δείγματα της ανθρώπινης ύπαρξης και του πολιτισμού έχουν αφαιρεθεί σε μια προσπάθεια να μείνουν μόνο τα φυσικά στοιχεία σε ένα

άχρονο τοπίο. Οι εικόνες που προκύπτουν και δημοσιεύονται, «ταλαντεύονται μεταξύ του παρελθόντος και του μέλλοντος αφήνοντας κι εμάς μετέωρους. Έχουν όλα τελειώσει ή δεν έχουν ακόμη συμβεί;».

Αφετηρία της δουλειάς της είναι η σχέση του ανθρώπου με το δομημένο περιβάλλον. Οι αφηγήσεις των εικόνων της ξεκινούν από πραγματικές ιστορίες, αντικείμενα, κτίρια και εξελίσσονται σε «σενάρια επιστημονικής φαντασίας». Διαθέτει ένα πολύ μεγάλο αρχείο με δικές της φωτογραφίες όσο και με αποκόμματα παλιών εφημερίδων και περιοδικών.

«Ο σκοπός δεν είναι η προβολή του έργου μέσα από την εφημερίδα, αλλά η διακριτική ενσωμάτωσή του στις σελίδες της. Σαν ένα κομμάτι πληροφορίας. Συνήθως οι σελίδες της εφημερίδας είναι πολύ γεμάτες. Ενώ ο τρόπος που δουλεύονται τόσο οι φωτογραφίες μου όσο και το στήσιμο στο χαρτί "αδειάζει" απ' όλη την πληροφορία και τα σύμβολα. Σαν μία έκπληξη,

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΤΙΑ

Η «σκούπα» της σύγχρονης τέχνης

Αυτή κι αν είναι σκούπα. Για την περιοχή του Μεταξουργείου, μιλώ, απ' όπου έφυγαν ταχύτατα οι αλλοδαποί, χάριν της τέχνης.

Διαβάζουμε έγγραφο του 2008 του Νομάρχη Αττικής προς τους αρμόδιους υπουργούς όπου αναφέρει μερικά κτίρια στην περιοχή του ευρύτερου κέντρου ως τα πλέον πολυπληθή σε αριθμό μεταναστών, που ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες παρέα με κατσαρίδες και τρωκτικά.

Οι υπουργοί την αναφορά του Νομάρχη την έκαναν γαργάρα και τη θυμήθηκαν πρόσφατα, με τα γεγονότα του Αγίου Παντελεήμονα. Και τώρα, το Remap, έκθεση παράλληλη

με την Μπιενάλε της Αθήνας, μας πληροφορεί ότι αυτά τα κτίρια «αναπροσαρμόστηκαν», για τις ανάγκες της σύγχρονης τέχνης.

Συγκεκριμένα, στην οδό Ιάσωνος 26, ο νομάρχης σημειώνει ότι υπάρχουν δωμάτια ό-

που ζουν στοιβαγμένοι δεκάδες άνθρωποι. Στην Ιάσωνος 26 (πi σύμπτωση) ανακοινώνει η οργάνωση Remap ότι λειτουργεί, μέχρι τον Οκτώβριο, ο χώρος «Andersen's contemporary».

Στην Ιάσωνος 8, χώρος που επισημαίνει και πάλι ο Νομάρχης, διαβάζουμε ότι το ΕΜΣΤ (το γνώριζε η Άννα Καφέτσι;) οργάνωσε έκθεση με βίντεο σχετικά με την ιστορία της performance. Και στην Ιάσωνος 5 (γνωστή διεύθυνση κακομοιριάς), μια εικαστική αναφορά στο έργο του Σαίξπηρ «Ονειρο Θερινής Νυχτός», με αρκετούς καλλιτέχνες των βιντεοπρωτοβόλων. Τόσες συμπώσεις; Το παράδοξο είναι

ότι οι εκθέσεις επιθυμούν να λειτουργούν ως πλατφόρμα της σύγχρονης τέχνης, που γονιμοποιεί τον διάλογο με τις κοινωνίες, σε σχέση και με τις ιδιαιτερότητες της περιοχής. Το άλλο παράδοξο είναι ότι η ευθύνη της οργάνωσης του Remap ανήκει σε γνωστό μεσιτικό γραφείο, που παρακωρεί δωρεάν τα κτίρια στους γκαλερίστες. Λίγο πριν από το προπέρσινο Remap είχαμε μάθει ότι κόπηκε το νερό και το ηλεκτρικό από αρκετά σπίτια για να φύγουν οι μετανάστες. Τώρα, δεν χρειάστηκε. Πέρασε η σκούπα, τα σάρωσε όλα. Αχ, βρε σύγχρονη τέχνη. Με ποιον πας χέρι χέρι;

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ